

ции и актуализирания им пренос в битието и съзнанието на конкретно проявената нагласа и поведение на ромите.

Боклукът – граница между цивилизацията и варварството

В териториите на социалното пространство исторически, а дори и актуално циганите винаги са заемали най-тежки, неблагоприятни и маргинални позиции. Тази им дислоцираност в структурираността на общественото пространство е обуславяла и стимулирала процесите на явна или дискретна оценъчна предубеденост спрямо тях като към излишна, вредна или дори опасна човешка маса. Възприемането в аксиално-прескриптивните регистри на различни исторически и социални времена на циганите като „боклук“ на обществото, като „опасна зараза“ за социалното здраве на обществения организъм не е загубило за съжаление валидността си и в наше време.

Нещо повече, тъкмо дълбоките кризисни измерения на сегашния общественно-исторически период възбуждат, модифицират и по своему стимулират конвейерното репродуциране на подобен тип социални предразсъдъци и негативни социални нагласи. И се получава нещо парадоксално и абсурдно. Във времето, когато отвсякъде ни заливат със своята гръмогласност призивите за демокрацията като пространство на равнопоставеност в правата и свободите на всички и на всеки, паралелно протичат (при това в брутално агресивен план, в цинично демаскиран, отвратително разголен и безпардонен вид) вербални и поведенчески прояви, провокиращи към ново и своеобразно прекрояване на „зоните“ на социалното пространство относно допустимостта или забранеността на входа и изхода за едни или други социални (в т. ч. и етнически, етнорелигиозни, етнокултурни и пр.) субекти.

В това отношение ромите са отново в най-неблагоприятна позиция, доколкото са „възнаградени“ с най-много негативни предикати за своята социална мобилност в териториите на социалното пространство. На тях (явно или косвено) се отнемат и забраняват редица неща и права, които спрямо другите се възприемат като присъщи и естествено принадлежащи им.